

FENT CARRERANY

MARIA DE LA SALUT

Número 192

Any XVI

AGOST, 2002

ESCOLA D'ESTIU A CA
SES MONGES

ACAMPADA A
BINIPARRATX

VISITA A SON MOIX

DANSAIRES TURCS
A SA PLAÇA

Sumari

Editorial i sumari	2
Com ens veuen els nostres veïnats?	
Com els veim?	3
Acampada a Biniparratx (Menorca)...	4
Jaume Sabater guanya el premi d'Art	
Jove d'Escultura i Instal·lació	5
Dansaires tures ballaren a la Plaça ...	6
Visita a Son Moix	7
Futbol 3x3 a Sa Plaça	7
Revocar drecceres	8
El mur	8
Bullit de Notícies	10
Demografia. Telèfons d'interès	12
El temps.	13
Lluç a la sidra	13
De Viatge, amb Viatges Martel	14
Construint un àmbit comú: l'encontre de socialistes de l'antiga corona d'Aragó	15
Basta ja! Ja està bé!	16
Facem circular el rumor que Déu existeix	17
Carrerany Esportiu:	
Torneig de futbol 2002	18

FOTOGRAFIES:

Magí Ferriol
Joan Gelabert
Margalida Mas
Diar de Balears

Amb el suport de:

GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística

EDITORIAL

Cada vegada que arribam a l'estiu passa el mateix. Si no és que hi hagi coses molt importants, molt actuals, que s'hagin de destacar, l'ensopiment general també ens agafa a nosaltres. L'editorial es transforma en un elogi a la mandra, al no fer res, o a fer allò que desitges, dedicant-li el temps que vulguis.

Temps de pintar persianes, d'enfilear les tomàtignes que ens han de durar tota la temporada; temps d'assaborir els melons i les síndries fresques; temps de fer tremponades amb els amics; temps de fer tertúlies llargues i nocturnes; temps de fer migdiades llargues i caloroses; temps de platja o piscina; temps de cafè amb gel i d'herbes; també amb gel; temps de tumbet; temps d'anar a espolsar ametlles i garroves; temps de passejar; temps de seure a la fresca, el vespre, amb els veïnats, deixant passar les hores tranquil·lament, lentament; temps de fer un viatge a fora...

Això és l'estiu per a tots aquells que en poden gaudir. I això és el que hi ha a Maria amb les activitats programades a Estiu a Maria 2002. Tot un seguit de propostes per a tothom, menuts i grans, per fer més agradable l'estiu. I fins ara, la participació ha estat excel·lent. Tallers, cinema, teatre, ball, esports, xerrades, etc. han duit la gent al carrer, als espais habilitats i han mostrat que la gent vol participar, vol fer coses.

Això és l'estiu.

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzà
Joan Gelabert Mas
Joan Gual Bergas
Miquel Morey Mas
Onofre Sureda Ribas

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO:

Antoni Fiol Morey, Miquel Oliver i Roig, Miquel Rosselló i Quetglas, Lluç Matas, Grup d'Esplai Es Rebrot, Bàrbara Moyà Sureda, Cosme Bonet Bonet

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY
Sant Miquel, 11 07519- Maria de la Salut

IMPRIMEIX: Gràfiques SIBA
Santa Margalida

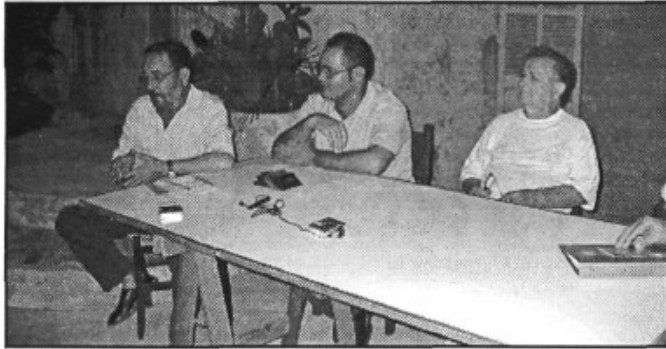
correu electrònic:
fentcarrerany@premsaforana.com

La redacció de Fent Carrerany no es fa responsable de les opinions dels qui hi escriuen

Nº DEPÓSIT LEGAL: PM-457/1986

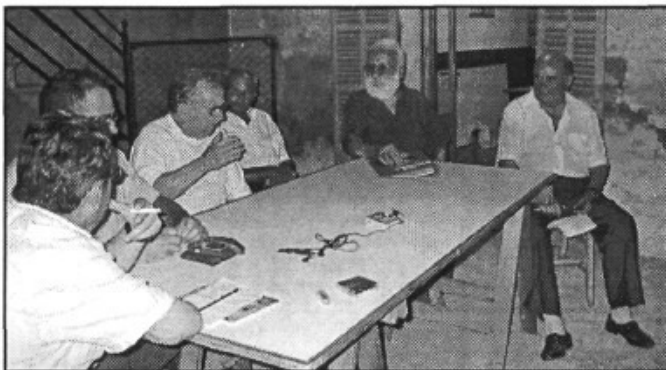
Com ens veuen els nostres veïnats? Com els veim?

El passat divendres dia 26 de juliol, dins les activitats d'*Estiu a Maria 2002*, es va fer a Ca ses Monges una xerrada que resultà molt interessant i que aconseguí omplir de gent el pati de l'antic convent de Ca ses Monges i futur centre cultural.

D'esquerra a dreta, Biel Florit (Sineu), Antoni Mas (Santa Margalida) i Miquel Oliver (Maria)

El tema proposat era mostrar a través de l'opinió d'uns convidats dels pobles veïnats, com han estat i són les relacions de veïnadatge entre nosaltres i les localitats que ens envolten. Com ens veuen, com els veim? Biel Florit (Sineu), Antoni Mas (Santa Margalida), Miquel Oliver (Maria), Mateu Genovard (Petra), Biel Frontera (Llubí) i Joan Ferrer (Ariany) foren els representants de cadascun d'aquests pobles. Mitja dotzena de bons interlocutors que demostraren tenir mil i una històries per explicar i que feren les delícies dels assistents a l'acte. Entre aquests, dos batles en actiu i un exbatle.

A l'esquerra de Miquel Oliver, Mateu Genovard (Petra), Biel Frontera (Llubí) i Joan Ferrer (Ariany)

El primer a parlar fou el representant de Sineu, l'escriptor Biel Florit. Amb la seva ironia habitual farcí d'anècdotes les relacions de la seva època entre Sineu i Maria i confessà que les festes de Sineu o de Maria, acabaven amb més d'una estirada, encara que al final tot junts feien la darrera copa, ja que el fet de compartir espais comuns, com el mateix col·legi Sant Marc de Sineu, reduïa les tensions. Després fou el torn d'Antoni Mas, de Santa Margalida. Aquest jove historiador ens il·lustrà sobre els malnoms amb què som coneguts els mariers a Santa Margalida o

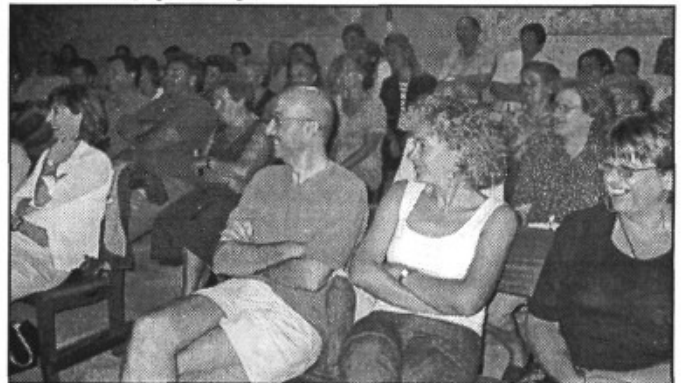
els vileros a Maria i frases o expressions populars amb què ens designam. Digué que en general els mariers no som mal vists a la Vila i que ens tenen per gent feïnera i senzilla.

Per Maria intervingué Miquel Oliver, col·laborador habitual d'aquesta revista, que sol adoptar un to crític en els seus escrits, sempre amb la intenció de millorar aspectes que ell creu millorables i que solen partir d'experiències personals. Argumentà que la majoria dels conflictes entre pobles veïnats es devia a la poca relació que abans hi havia entre aquestes poblacions i que ell havia vist i viscut situacions que confirmaven aquesta impressió.

El següent a parlar fou el representant de Petra, Mateu Genovard, un jovenet de noranta anys, amb una vitalitat sorprenent i el cap claríssim, que aconseguí atreure l'atenció dels assistents contant tot un seguit d'anècdotes de la seva època i la relació amb els seus veïnats arianyers. De Llubí vengué Biel Frontera, una ment clara i privilegiada, ple de coneixements i lucidesa, que deixà ben clar que no havia vingut de comparsa. Inventarià un bon seguit d'històries de les relacions entre Llubí i Maria i entre Llubí i Muro, d'on foren llogaret fins a meitat del segle XIX.

I finalment, d'Ariany, Joan Ferrer, molt conegut pels mariers per la seva feina a la Caixa d'Estalvis "Sa Nostra" i per la seva vinculació amb moltes iniciatives culturals i socials a Maria. Parla de les relacions entre els dos pobles i de la seva particular relació amb Petra, d'on depengueren fins fa vint anys. Parlà de les festes del seu poble i del costum dels mariers a anar-hi a menjar botifarrons, cosa que li feia gràcia ja que els botifarrons que els mariers es menjaven, els arianyers els duen precisament de... Maria. Després fou el torn del públic assistent. Hi sortiren molts de temes. Quines eren les festes millors; la rivalitat pel futbol; el tema de la dependència econòmica d'uns pobles a uns altres, etc.

La vetlada s'allargà gairebé dues hores, fins que per acabar, els convidats i la gent que hi assistí, pogué acabar la xerrada fent un bon pa amb taleca (botifarrons i sobrassada) que va ajudar a acabar d'oblidar les diferències

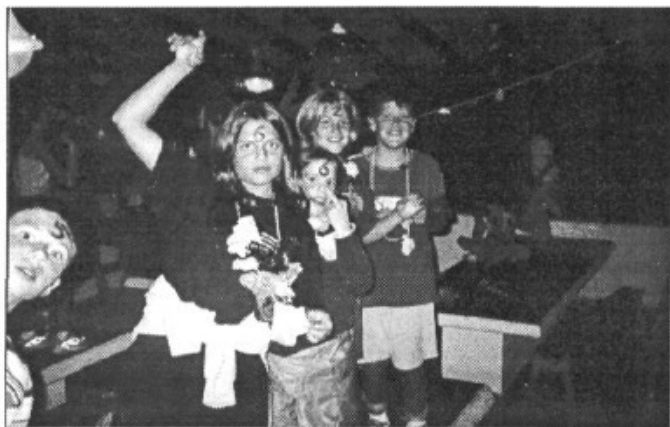
El nombrós públic s'ho passà molt bé.

ACAMPADA A BINIPARRATX (MENORCA)

Amb l'acampada a Biniparratx (Menorca) acaba un any molt peculiar per a l'esplai de Maria. Dia 15 de juliol vàrem arribar al port de Ciutadella. Aquell dia el temps no ens va acompanyar gaire, anàrem a visitar la Naveta dels Tudons i Monte Toro i la resta d'excursió es va haver de suspendre. Els altres dies vam fer tallers, instruments musicals d'altres indrets del món, pintar camisetes, gimcanes, etc. El dimecres anàrem a Cala Biniparratx caminant. A la platja només hi érem nosaltres. El dijous vàrem anar a visitar la fàbrica de formatges Coinga i ens van convidar a una petita degustació. Després visitàrem Fornells i acabàrem a la platja de Son Saura. El dissabte anàrem al poble de pescadors de Binibèquer a passar-hi l'horabaixa, també caminant. I la setmana se'ns va fer curta perquè ja érem diumenge i havíem de partir cap a Mallorca, però abans vam fer una aturada a Es Mercadal. Eren les festes i aprofitàrem per veure els cavalls i sentir es Jaleo. Després acabàrem l'horabaixa per Ciutadella i ja es va fer hora de partir, però n'hi havia ben pocs que volguessin tornar cap a cases.

Haviem dit que aquest any havia estat molt peculiar perquè hi ha hagut moltes anades i vengudes molts de canvis i hem aguantat l'any així com hem pogut. Vàrem començar amb pocs monitors i pocs nins, però l'any que ve tenim ganes de començar amb més força i amb més nins i nines. A partir d'ara ja convidam tots els que tinguin

ganes de venir i també aprofitam per animar totes aquelles persones que tinguin ganes de provar de ser monitors.

Ja fa 15 anys que hi ha esplai a Maria. En aquests anys ha canviat molt el món de l'esplai, hi ha molta gent que no sap ben bé el que feim i trobam que els pares cada vegada s'impliquen menys i ens agradaria que no fos així. Volem que si teniu alguna crítica ens la fèssiu arribar perquè sinó no podem canviar i millorar.

El grup d'esplai vos desitja bon estiu.
Atentament els monitors i monitores.

JAUME SABATER GUANYA EL PREMI D'ART JOVE D'ESCLTURA I INSTAL·LACIÓ

Jaume Sabater guanyà juntament amb Yolanda Adrover el premi del certament d'Art Jove 2002 en la modalitat d'Escultura i Instal·lació. Cada un rebrà la quantitat de 1225 euros.

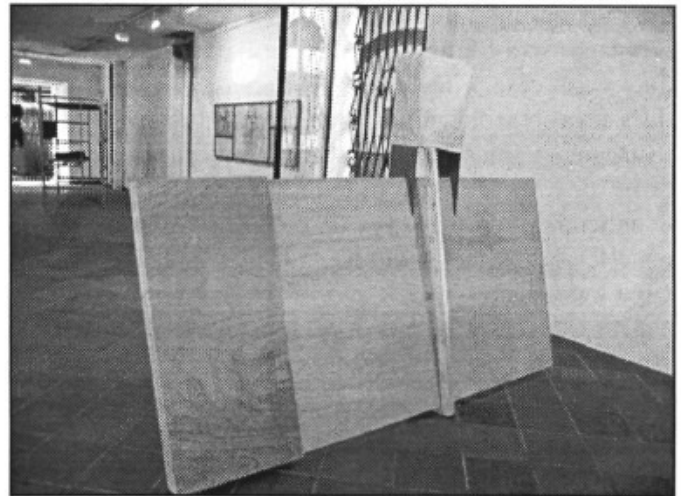
Jaume Sabater presenta dues obres: Sense Títol i Zulo d'amour i aquesta darrera resultà la guanyadora. Es tracta d'una instal·lació amb un missatge: "Tu n'as rien vu à Hiroshima à Sarajevo".

Els guanyadors en una fotografia que publicà el Diari de Balears

Les dues instal·lacions d'en Jaume: "Zulo d'amour" i...

Sense títol

ESCOLA D'ESTIU A MARIA

Un any més s'ha organitzat aquesta escola d'estiu per atendre aquells al·lots que els seus pares treballen durant l'estiu o, simplement, volen passar uns matins divertits i fent activitats amb els seus companys i les monitores.

Són uns trenta-cinc nins els que hi assiteixen i alguns queden a dinar. Alguns dies també van a la piscina i altres fan activitats manuals, celebren les festes dels al·lots, com podeu comprovar en les imatges que les monitores ens han fet arribar.

Dansaires turcs ballaren a la Plaça de Maria

Igual que ja es va fer l'any passat, dins el programa d'*Estiu a Maria 2002*, es va aconseguir l'actuació d'un dels grups que enguany participava a la Mostra Folklòrica de Sóller. Si l'estiu de l'any passat foren els lapons els qui sorprengueren la gent de Maria amb les seves danses exòtiques i els seus vestits tan cridaners, enguany el grup convidat va venir de Turquia. El grup *Bursa Sword-Shield Kilish Kalkan* format exclusivament per homes (els organitzadors de la Mostra, ens informaren que el grup en realitat està format per prop de tres-centes persones, homes i dones, però que feia poc temps havien estat a Corea, en una mostra folklòrica, paral·lela als campionats del món de futbol, i que només una petita part va poder desplaçar-se a Mallorca) va dividir la seva exhibició en dues parts. A la primera part exhibiren el vessant musical de la seva actuació amb la interpretació d'unes peces amb instruments típics de la zona turca d'on procedia el grup i unes petites danses que mostraven la riquesa i exhuberància de les seves danses. Ens feren saber que aquestes danses tant podien ser ballades per homes només, o per parelles.

Després d'aquesta primera part el grup turc va fer un descans, i arribà el torn del grup de Maria, *So de Castanyetes*, que demostraren el seu bon nivell. Amb una agrupació amb components molt joves feren una actuació més que brillant, que fou corresposta per la gran ovació que se'n dugueren de la gran quantitat de públic que acudí a la Plaça.

Posteriorment el grup turc ens oferí la segona part de la seva actuació que va ser encara més espectacular que la primera. Amb uns vestits molt originals, i amb uns escuts i espases, que en topar-se marcaven el ritme de la dansa, feren una exhibició de moviments bèl·lics. Aquesta dansa guerrera de més de 700 anys d'història, va captivar la gent, que quedà embadalida davant la plasticitat dels moviments executats. La indumentària utilitzada arriba a

pesar 12 kg i els dansaires necessiten gairebé cinc anys de feina per aprendre tots els moviments executats. Una vetllada extraordinària que omplí la Plaça de Maria de música i dansa.

El grup folclòric de Maria, *So de Castanyetes*, acompanyà els turcs en una excel·lent actuació.

VISITA A SON MOIX

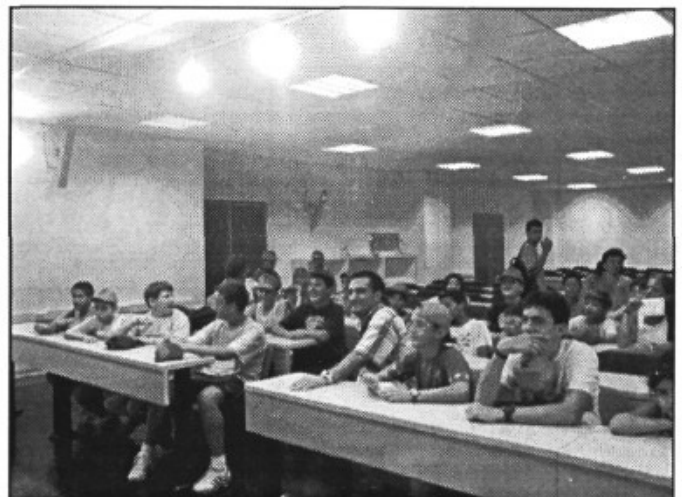
El passat dia 22 de juliol un grapat de mariers de totes les edats, feren una visita a l'estadi Son Moix. L'activitat era organitzada conjuntament per l'Ajuntament de Maria i la Fundació del Reial Mallorca. Hi col·laborà la Caixa, aportant el transport i unes gorres vermelles que fan mallorquinisme.

Allà ens acompanyà l'encarregat de la Fundació que ens guià per totes les dependències, però no poguérem trepitjar la gespa, molt malmesa després del concert d'"Operación Triunfo" celebrat a l'estadi a final de juny.

Pujàrem amb l'ascensor a la part més alta de les grades, entràrem als locutoris de les ràdios, a la sala de trofeus, als vestidors i sortírem dins el camp. Com que no tenia portereries i a més no estava marcat, no pareixia un camp de futbol. Acabàrem la visita a la sala de premsa simulant una "roda de premsa". I també fórem obsequiats amb una altra gorra vermella.

Amb aquestes visites la Fundació espera que, sobretot els nins, s'acostin al Mallorca i per això organitzarà també l'assistència a un partit oficial de lliga.

FUTBOL 3X3 A SA PLAÇA

El passat dissabte dia 27 juliol tingué lloc a Sa Plaça una animada jornada de futbol amb equips de 3 jugadors dins una pista que cedí l'Ajuntament d'Alaró. Tots els

participants s'ho passaren molt bé i esperen la repetició de l'activitat.

Revocar dreceres

Lluc MATAS

El temps i la vida semblen unes amenaces quan el port sol ser el materialisme dels doblers. Caminant, un cau i està content que el veïnat vagi en cadira de rodes. Sol mirar a prop, més a prop que a les ungles, i ja sord hi ha tan sols una nafra rere l'altra, perquè un exclusivament ha de pensar amb els euros. Vol sortir-ne, però no creu amb ell mateix. Té por de veure's al mirall i tapant-se la cara plora, plora tant que ni s'adona que plora. És un aviciat. Ja la mare ni l'escolta, perquè fent-li cas el farà més dèbil. Com cada dia el sol surt, i ell sols vol aconseguir ser poderós fent-se el més miserable de tots. Plora tant que la mare el porta el quarto i allà el tanca. Sol com està comença a oblidar-se dels altres. Sent cantar un gall i pensa que sempre ha arribat a misses dites a tot perquè el que sap és competir i ser una mala herba. Posa un disc de Radio Futura i sent nostàlgia: pensa en situacions de quan tenia vint anys i acaba per encendre un porret.

La mare toca a la porta i ell altra volta fa com si ploràs amagant el porro sota el coixí. En poc temps el llit pren i han de cridar els bombers. Fora, al carrer, la mare i ell es culpen mútuament de l'accident, i els bombers veient l'escena els fan fotos per publicar-les a primera pàgina del diari. Els diuen que l'accident no ha estat important, que no es preocupin, que venen cases noves. Mare i fill callen i escolten. Ara és la mare que plora i per primera vegada el fill sent un poc de compassió. Comença a ploure, els ocells picotegen grapades d'olivó, i ell pensa que no, que no és massa tard ara que sap que ha de cuidar de qualcú. Els dos s'agafen per la mà i caminen cap a l'horitzó que imaginin quan el temps corre en un silenci tan diví com Déu. Ell sap que ella li ho perdonarà tot, però què passarà en cansar-se de caminar? on dormiran?. Tornen arrera. Van al lloc dels fets i veuen que amb dues tandes de feina tot estarà arreglat. Agafen la fregona, i ell comença a cantar "por un amor que tenia en el puerto" d'en Manolo Escobar. Quan duu vuit hores de fer feina va cap a la mare i li besa, tot plorant sincerament, aquesta vegada, les mans. S'agenolla davant ella i demana el canvi sense que ho faci perquè tot quedi en demanar.

EL MUR

Bàrbara Moyà Sureda

La lluna estava tapada aquella nit. La fosca era total. Ni tan sols s'albirava ni una petita estrella. Tu, Carme, estaves asseguda a la terrassa. La mirada fixa a l'horitzó, a la llunyania. Només miraves, no pensaves. La teva ment estava completament en blanc - o es podria dir en negre? - Negra com aquella nit fosca, sense lluna, sense estels... Sense res. Així et senties, Carme, buida, negra. Però la negror no havia arribat de sobte. Era com un quadre en blanc, que la vida havia anat omplint de colors. Però sempre els colors eren grisos i negres. En alguna ocasió, la vida havia volgut afegir un vermell, o un blau, però va ser durant curts espais de temps. Carme, tens quaranta anys. La gent pensa que ets feliç perquè sempre somrius. Però estan equivocats del tot. Tu has creat un mur al teu voltant, un mur que només pots enderrocar tu. De fet, ha estat la vida que l'ha anat aixecant, maó a maó. S'havia començat a construir quan vares néixer, aquest mur. La filla inesperada i no desitjada. No et va faltar mai res, res que no es pogués comprar amb doblers. Però sí, l'afecte; sentir-te estimada. De fet, vares veure molt poc els teus pares. Quan eres petita, sempre va tenir cura de tu una persona estranya, que, a més, canviava cada mes. Quan ja vares ser prou gran, et varen dur a un internat. Quan hi havia vacances, anaves d'acampada o bé a estudiar a l'estranger. Et va costar molt entendre aquella actitud dels teus pares, però vares arribar a acceptar-la: simplement

no t'estimaven. No t'haurien tingut, però les seves creences no els va permetre avortar el teu naixement. De fet, quan aquell matí de novembre et varen dir que havien mort en un accident, no vares sentir res. Sí, res. Què hauries d'haver sentit? Més tard, el mur va continuar creixent. Cada vegada que una persona en la qual confiaves et fallava, era un altre maó al mur: com aquella companya de l'Escola de Belles Arts - gran amiga teva, creies - que et va plagiar totes les idees, i va exposar amb gran èxit de crítica i públic. Et vares sentir tan traïda que no pensares ni a denunciar-la. Vares pensar que la vida ja se n'encarregaria de fer-ho per tu. I així va ser: no es va tornar a sentir a parlar d'ella, després del fracàs de la segona exposició. Però aquella història era un maó més al teu mur. Quan vares acabar els estudis, la teva professora et va presentar un galerista. La teva obra el va impressionar per la seva força i per la gran tristor que exhalava. Era una pintura abstracta. De línies imprecises i curtes. Només jugaves amb grisos i negres. Arribava realment al cor. Vares exposar un dia gris i plujós, però la gent va respondre. Quedaven bocabadats davant els teus grans quadres, grans no només per qualitat, també per les seves dimensions. S'atracaven a tu i et demanaven:

- Realment estàs tan trista? Tu només somreies, amb aquell somriure que havies assajat tantes vegades davant el mirall i que havies aconseguit dominar a la perfecció.

Ni tu mateixa et podies creure el teu èxit. A poc a poc vares ser coneguda, i anaves a exposar per tot Europa. El teu compte corrent anava creixent. I el mur, el teu mur, també. Seguies sense refiar-te de ningú. Ni d'aquell jove insignificant. Ni alt ni baix. Cabell negre, ulls verds i amb

un gran portafolis davall el braç, que, aquell dia calorós de juliol, va entrar a la teva galeria. Sí, perquè tu ja eres propietària de la teva pròpia galeria. Es va atracar a tu amb pas insegur:

- Què voldria veure la meva feina? - va dir amb un fil de veu. Tan baixet era aquell fil de veu que ho va haver de dir dues vegades, perquè tu te n'assabentassis. Tu anaves impecable, com sempre, amb un lleuger vestit de tirants primis i amb un esponerós escot, que deixava endevinar els teus pits generosos.

- És clar- vares contestar amb un somriure-, deixa'm veure-la.

Li vares donar el portafolis. Tu el vares agafar i sortires de darrere el petit taulell i et dirigires cap a una gran taula de fusta totalment simètrica i llisa que hi havia al bell mig de l'estança. Ell t'anava al darrere, no podia apartar la vista de les teves cames, llargues i fines. Vares obrir el portafolis i començares a observar la seva feina. Se sentia realment molt nerviós. No sabia què podria pensar una persona com tu de la seva feina. Va estar a punt d'arrabassar-te de les mans el seu tresor i emportar-se'l, però, en aquell moment, aixecares la vista de la feina i el vares mirar als ulls. Amb els teus d'avellana.

- Realment, és bona la teva feina, m'interessa. Quan voldries exposar?

Ho vares dir així, simplement, sense adonar-te que, per a ell, era el moment més meravellós de la seva existència. Si haguessis sabut la quantitat de galeries que li havien donat l'esquena. Va quedar tan astorat que no podia ni contestar.

- Au, home- vas dir somrient-li-, quan vols exposar?

Quedàreu pel mes de setembre. Ja que per l'agost tancava la galeria. La ciutat es quedava pràcticament buida i no calia obrir.

No et pots imaginar com se li va fer de llarg aquell mes. Fent feina, dura feina. Però, també, pensant en tu: els teus ulls, les teves cames, els teus pits. Hi va haver moltes nits que no dormia bé. A la fi va arribar el dia. Va venir cap a la galeria. Allà estaves tu, esperant-lo, tan radiant com l'altre dia, amb el teu cabell negre recollit darrere i deixant ben a la vista el teu coll de cigne. Vàreu anar col·locant els quadres a les parets. Va ser una matí inoblidable. Vàreu riure. Vàreu beure un poc de cava, cava que tu havies portat per als visitants de l'exposició. Us vàreu beure una ampolla, tots dos sols. No sé

si va ser el cava o la música que havies posat, o simplement el teu perfum, el cas és que no va poder resistir l'impuls i va atansar-se a tu, a poc a poc. I va gosar posar els seus llavis a frec dels teus. La felicitat va ser complerta quan tu vares correspondre, i la besada es va allargar. I abraçats, vàreu anar a la part del darrere de la sala d'exposicions, on tenies una altra petita estança i féreu

l'amor, com a bojos.

Quan us ne vàreu adonar, ja quasi era l'hora d'obrir les portes. Us arreglàreu l'un a l'altre, entre rialles, a corre-cuita; i vàreu anar a fer els honors.

L'exposició va ser un èxit. Ho vàreu vendre quasi tot, i va rebre ofertes d'altres galeries.

De tot això, ja han passat sis anys. Sis anys en els quals no t'ha escrit ni t'ha telefonat, ni t'ha dit res. Reconeix que ha estat un egoista. No volia que res interferís en el seu èxit.

Però s'ha adonat que l'èxit no és suficient, que et necessita a tu, Carme. I per això és aquí, enfront de la teva porta. Traient forces per tenir el valor de tocar la porta i que tu el vulguis tornar a veure.

Tot això i més, pensava ell fent el cor fort. A la fi prem el timbre. Sent les teves trepitjades atracant-se a la porta.

- Qui és?

- Sóc jo, en Lluís

No hi ha resposta.

- Si us plau, Carme, obri'm, deixa'm que t'ajudi a enderrocar el mur.

A poc a poc, la porta es va obrir, i també la primera escletxa del mur.

Al director de Carrerany

Pel dia 19 d'agost, sant Magí.

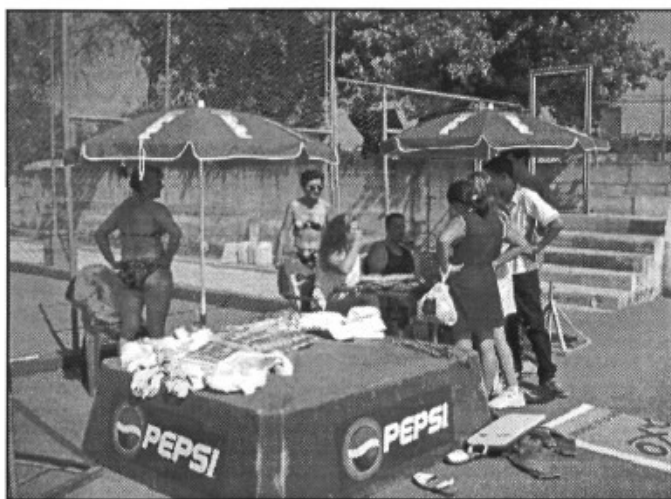
Vos salut altra vegada
amb el nom de sant Magí,
que vos doni bon camí
i tengau bona arribada,
dins s'Escola Graduada
que hi ensenyau a llegir.
Vostre cor hi va florir
com la flor més estimada
d'una família honrada
que és la filla, i na Joana
i en Jaume que està assuquí.

Que molts d'anys del vostre amic.
Miquel Rosselló i Quetglas.
INCA, a 19 d'agost del 2002.

BULLIT DE NOTÍCIES

VISITA DEL CONSELLER D'EDUCACIÓ, SR. DAMIÀ PONS

El conseller de Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears, Damià Pons, acompanyat del Director General de Planificació i Centres, Jaume Gual, visità l'escola de Maria. El motiu era observar en directe la possible ampliació de l'edifici de l'Escola de Dalt. Al final es va veure que tècnicament això no era possible i que l'alternativa més coherent i lògica era cercar un nou espai, proper a la zona d'equipaments esportius per fer-hi un nou edifici que acollís tots els serveis de l'escola. A la visita hi varen ser presents representants de tots els grups polítics del consistori i de l'AMPA de l'escola.

MULLA'T PER L'ESCLEROSI

El passat diumenge dia 7 de juliol, la piscina de Maria, tornà a ser un dels espais solidaris que varen veure nedar la gent per una bona causa. L'esclerosi múltiple, una malaltia que afecta un bon nombre de ciutadans i que veuen com la seva vida diària es va deteriorant progressivament, era la causa comuna que va atreure un bon nombre de mariers i marieres solidàries. Al llarg de tot el matí el capvespre una voluntaris anaven apuntant el metres que feien els nedadors, que a més podien comprar objectes que ajudassin a finançar la campanya. A la nit, a la Plaça del Mercat, una tremponada serví per acomiadar la jornada i mostrar com els mariers i les marieres són sempre solidaris quan hi ha una bona causa pel mig.

LA PLAÇA DE DALT, UN LLOC IDEAL PER AL TEATRE, EL CINEMA, LES TERESETES

Després de les obres que es varen fer a la Plaça de Dalt, l'ajuntament va fer construir un escenari desmuntable que té instal·lat provisionalment en un costat de la plaça. A l'hora de la veritat, s'ha demostrat que l'espai és immillorable per fer-hi espectacles a l'aire lliure. És tranquil,

queda arrezerat, té bona sonoritat i té bona visibilitat. S'hi ha fet espectacles diversos, teresetes, teatre, cinema i tots els qui hi han anat, han coincidit en les bones condicions de l'espai.

CINEMA EN CATALÀ A MARIA I UN ESTEL AMB CUA

El passat dissabte dia 28 de juliol, a la Plaça de Dalt es projectà una pel·lícula dins de les activitats Estiu a Maria 2002. La pel·lícula era Shrek, una pel·lícula d'animació infantil. Quan feia més de mitja horeta que els dos-cents assistents s'ho passaven d'allò més bé amb les aventures i desventures de l'ogre Shrek, un sonor "ohhh!" va sortir de la boca dels espectadors nocturns. Un llarg, llarguíssim estel amb cua, passà per dalt de la pantalla i va atreure l'atenció de tothom una bona estona. Més de dos tengueren temps de formular els desitjos que més volien i posaren un toc màgic a la nit.

TARDANÇA EN LA SORTIDA DEL DARRER NÚMERO DE LA REVISTA

El darrer número de la nostra revista, el passat mes de juliol, ha arribat tard als seus destinataris, els lectors. Van ser tot un seguit de circumstàncies que van fer que s'endarrerís més del previst. Es va acabar tard, pendent d'uns actes de final de mes; la impremta havia tancat uns dies i s'acumularen els dies i finalment la repartidora era a fora i fins que arribà no la pogué repartir. Demanam disculpes per aquest retard i esperam que no es torni produir, ja que els responsables som els primers a voler complir escrupolosament amb els terminis considerats acceptables: que la revista surti i es reparteixi dins la primera quinzena de cada mes.

OBRES A CA SES MONGES

El passat dissabte dia 27 de juliol es varen adjudicar les obres de la reforma de Ca ses Monges. Una vegada aconseguit aquest emblemàtic espai per al poble de Maria, ha arribat l'hora d'adequar-lo a les activitats a les quals està destinat: activitats culturals diverses i com espai de xerrades, debats, concerts, etc. Les obres s'han adjudicat a l'empresa Construccions Emdeco, amb un pressupost de 209.000 euros (34.774.674 ptes).

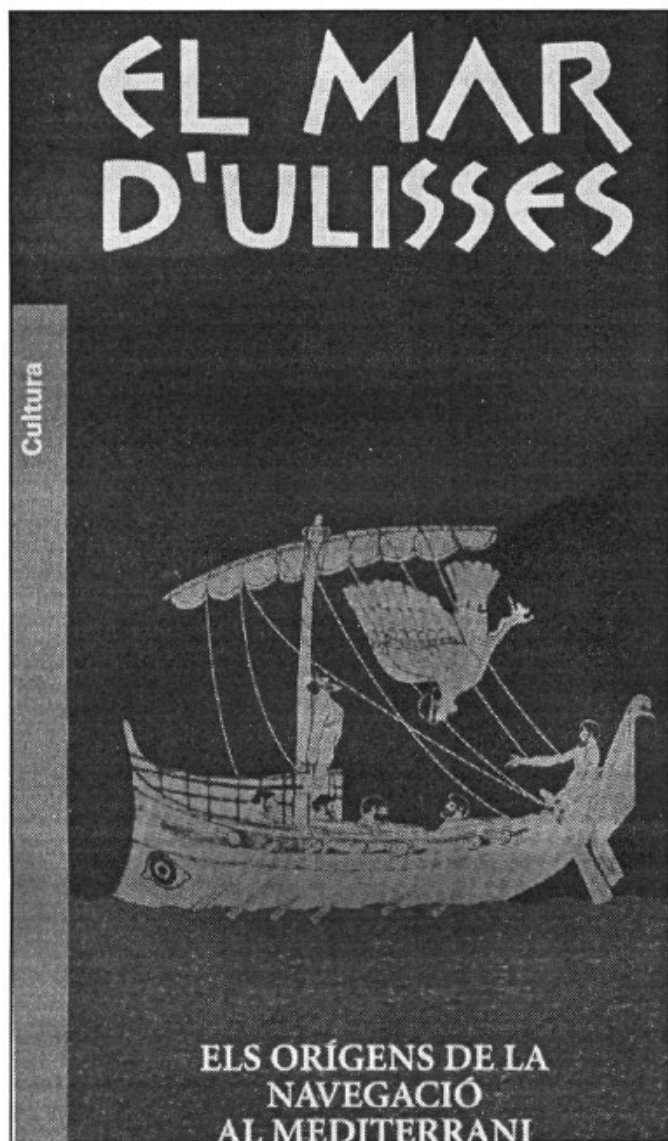
Les obres consistiran en fer una gran sala a la segona planta i les plantes inferiors es dividiran en espais adaptats a les persones amb discapacitació física. El pati s'ampliarà i s'hi podran fer activitats a l'aire lliure. Segons sembla aquestes obres començaran després de la Fira de setembre.

BULLIT DE NOTÍCIES

EL MAR D'ULISSES

Si voleu visitar una bona exposició amb els infants, a Palma, a la seu de la Fundació "la Caixa", hi ha una exposició titulada El mar d'Ulisses. A l'exposició s'hi poden veure els orígens de la navegació al Mediterrani, a través de les aventures dels egipcis, dels fenicis, dels grecs, dels cartaginesos, dels romans, dominadors del Mare Nostrum.

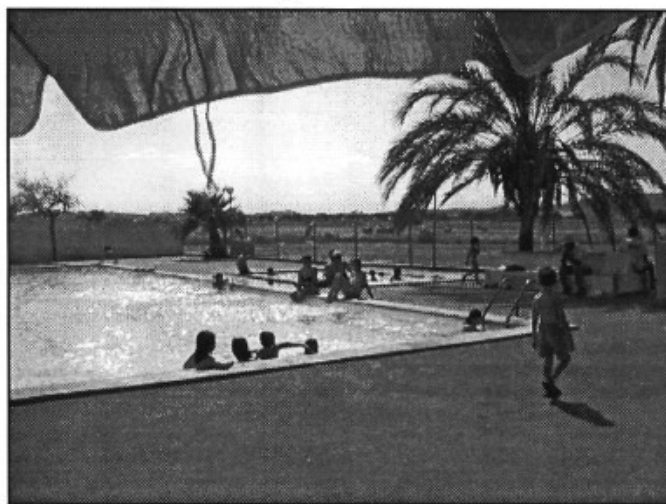
S'hi poden veure les primeres embarcacions de paper i els grans vaixells fenicis de càrrega que viatjaven de Tir a Cadis. També ens presenta les tècniques d'orientació en el mar, els periples cap a terres més llunyanes, i l'esplendor de la navegació a l'Imperi romà

25 ANYS DEL CLUB D'ESCACS

D'entre les organitzacions que hi ha a Maria, s'ha de destacar el Club d'Escacs, un club ja veterà que enguany celebra el seu vint-i-cinquè aniversari en plena

forma. Segons apareix al llibre que editaren amb motiu del vintè aniversari, va ser diumenge dia 9 d'octubre de l'any 1977 quan se celebrà l'acte de constitució del Club. Han estat vint-i-cinc anys de feina, èxits i alguna decepció que sempre n'hi ha. Però l'esforç ha valgut la pena. Enhorabona, molts d'anys i endavant.

CURS DE NATACIÓ ORGANITZAT PER L'AMPA

Cada dimarts i dijous, una cinquantena de nins i nines del poble fan un curset de natació organitzat per l'AMPA de l'escola de Maria. Aquest curset compta amb el suport del Consell de Mallorca i es durà a terme al llarg dels mesos de juliol i agost tal i com s'ha anat fent aquests darrers anys.

EL MERCAT DEL DIVENDRES

Els qui fem aquesta revista no tenim moltes oportunitats de assistir al mercat que cada divendres té lloc a Sa Plaça. Per això ara que hem pogut, volem publicar aquesta imatge d'una plaça ben viva i animada amb el mercadeig de tot el que els venedors aporten i els compradors volen, gent mirant, lloc de trobada.

DEMOGRAFIA

ENS HAN DEIXAT:

Madò Aina Vanrell Bergas que morí el passat dia 18 de juliol a l'edat de 89 anys. Vivia al carrer Major, número 83.

Que descansi en pau.

IMMOBILIÀRIC
LLUC MATAS

"Venga a descubrir un paraíso"
"Kommen sie, linden sie ihr paradís"

Plaça des Pou, 17
07519 Maria de la Salut (Mallorca)

Tel. 971 52 50 70
Fax 971 52 57 73
Mòbil 679 90 57 94

Piscines d'es Plà
MARIA DE LA SALUT

Gabriel Mas
GERENT

C/. Major, 113 - 07519 MARIA DE LA SALUT (Mallorca)
Tel./Fax 971 52 50 35 - Mòbils 679 09 15 09 - 615 66 09 32

BAR RESTAURANT

**"SES
TARRAGONES"**

Pa amb oli
i
Carn torrada

Carret. Petra - Sta. Margalida Km. 0'600 - Tel.: 971 52 53 16

TELÈFONS D'INTERÈS:

AJUNTAMENT	971525002 (FAX)	971525194
BIBLIOTECA		971525688
UNITAT SANITÀRIA (cita prèvia)		971525594
APOTECARIA		971525020
ESCOLA DE DALT (telèfon i fax)		971525083
ESCOLA DE BAIX		971525252
LOCAL TERCERA EDAT		971525564
PARRÒQUIA		971525033
GESA INCA: AVARIES		971880077
BOMBERS		085
HOSPITAL MANACOR Informació		971847000
	Urgències	971847060
	Cita Prèvia	971847100
AMBULATORI D'INCA		971502850
URGÈNCIES A TOTA L'ILLA		061
SON DURETA (Centraleta)		971175000
AMBULÀNCIES S.S. (Inca)		971502850
AMBULÀNCIES		971200362
RECAPTACIÓ TRIBUTS CAIB (Inca)		971505901
ADMINISTRACIÓ D'HISENDA (Inca)		971505150

HORARIS:

AJUNTAMENT:

de 8'30 a 15 hores.

APOTECARIA:

Matí: 9 a 13 hores.

Horabaixa: 16'30 a 20'30 hores.

UNITAT SANITÀRIA:

de 9 a 15 hores.

BIBLIOTECA:

Dilluns i dimecres: de 16 a 18 hores.

Dimarts, dijous i divendres: de 16 a 19 hores.

LÍNIA MARIA-PALMA:

Sortides Maria: 8 i 15 hores. (15 h. Dissabtes no, Festius sí)

Sortides Palma: 13 (dissabtes, 14 h) i 19 hores.

(Festius, 19,15 hores)

LÍNIA INCA-MANACOR:

Cap a Manacor: 12'30 i 19'55 hores.

Cap a Inca: 9'40 i 18'50 hores

LÍNIA MARIA-HOSPITAL-MANACOR:

(De dilluns a divendres)

Sortides Maria: 7'55, 10'30 i 14'45 hores

Sortides Manacor: 11'05, 13'35 i 18 hores

PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA DE SINEU:
Carrer Ponent, número 3.

- Per demanar hora al servei de Pediatria heu de cridar de 8 a 14 hores al855043

- Per urgències, a partir de les 15 hores heu de cridar al520292

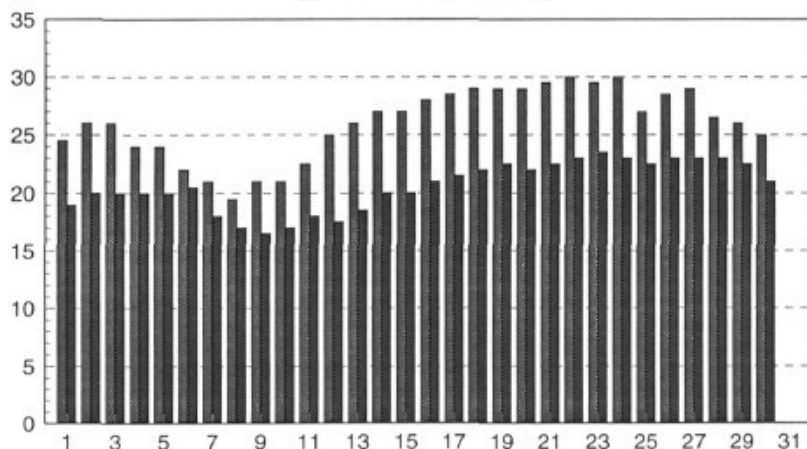
- Preparació pel part, postpart, control de gestació i informació sobre anticonceptius heu de cridar al236624

El temps

MES DE JUNY

■ MAXIMES ■ MINIMES

PLUVIOMETRIA

Dia .7 30 l.
Dia .8 7 l.

TOTAL: 37 LITRES

Temperatura Màxima
30° C (Dia 24)
Temperatura Mínima
16,5° C (Dia 9)
Temperatura Mitjana
23,3° C
Mitjana Màximes
26° C
Mitjana Mínimes
20,6° C

RACÓ DE CUINA

LLUÇ A LA SIDRA

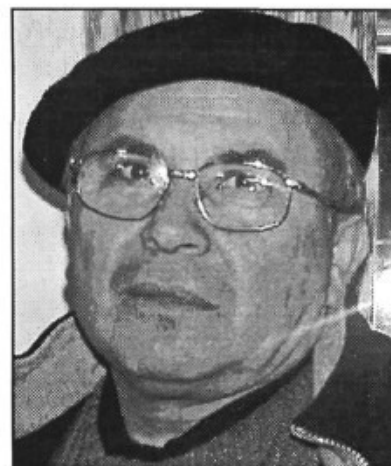
INGREDIENTS:

- 4 filets de lluç
- 16 cloïsses (copinyes)
- 1 vermell d'ou bullit
- suc de mitja llimona
- 1 ceba grossa
- 2 o 3 alls
- 1/2 tassó de brou de peix
- 1/2 tassó de sidra

PREPARACIÓ:

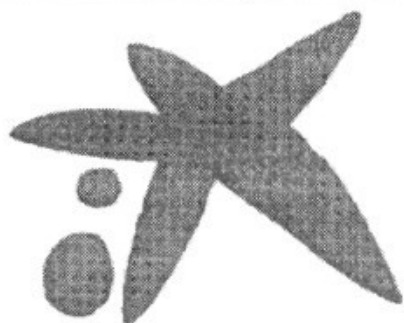
Al lluç el passam pel suc de llimona, sal, pebre bo blanc i l'enfarinam.

El fregim amb oli d'oliva ben calent, volta i volta i el posam dins una greixonera. Posam les cloïsses dins una casseroleta amb un poc d'aigua i un poc de suc de llimona, i a poc foc, fins que totes estiguen obertes. Fregim els alls, tallats ben fins, i la ceba ben picada. Una vegada fet el sofrit hi afegim el vermell d'ou esclafat i mesclat amb la sidra i el suc de peix. Deixam que redueixi un poc. Afegim el sofrit al lluç i les cloïsses. Ho deixam coure uns 15 minuts a forn molt baix, tenint en compte que no s'aferrí.

BON PROFIT!

Antoni Fiol

"la Caixa"

OFICINA DE MARIA DE LA SALUT

De Viatge, amb *Viatges Martel*

Viatges Martel sortejarà un viatge per a dues persones, entre totes les fotografies recents de viatges publicades a Fent Carrerany al llarg del 2002.

12.- N'Antoni Torelló, na Catalina Torelló i n'Isabel Gomilaa la "Casa de Campo" de Madrid, el passat mes de juny.

13.- Na Joana Maria Queralt, na Mireia Rosa Ferriol i en Jaume Ferriol, a Dalt Vila de la Ciutat d'Eivissa, el passat mes de Juny

14.- Els monitors del grup d'esplai Es Rebrot a Menorca, el passat mes de juliol

CONSTRUÏNT UN ÀMBIT COMÚ: L'ENCONTRE DE SOCIALISTES DE L'ANTIGA CORONA D'ARAGÓ

En Marcel·lí Iglesias, President d'Aragó, deia aquest 2 de juliol passat que tenim més de 500 anys de vida en comú. Es referia a les Comunitats d'Aragó, Catalunya, el País Valencià i les Illes Balears, i ho deia a Palma a la Cloenda del Primer Encontre entre Socialistes d'aquests territoris, els de l'antiga Corona d'Aragó, que havia tingut lloc els dies 1 i 2 de juliol d'aquest 2002.

Els Partits Socialistes de les antigues terres que unificà el Rei en Jaume, ens veiérem per compartir dues jornades de treball, un àmbit de feina en comú que volem mantenir i ampliar.

Es Socialistes d'Aragó, Balears, Catalunya i el País Valencià constatarem a les jornades la creixent visió centralista del Govern d'Espanya i del Partit que li dona suport (el PP) i davant aquesta involució vàrem acordar impulsar una visió plural de l'Estat Espanyol. Aquest ha estat el sentit fonamental de les jornades, reunir quatre comunitats amb cinc-cents anys de treball en comú i tan sols dos-cents de parèntesi, per donar impuls dins l'Estat Espanyol d'una visió plurinacional, pluricultural i plurilingüe d'aquest estat, l'única visió que respecta la realitat històrica i cultural.

L'estat de les autonomies és el reflex d'aquesta pluralitat. I en aquest sentit entenem que les comunitats autònomes no són realitats polítiques subordinades al Govern Central, entenem que formen part essencial de l'Estat i han de participar en les decisions estratègiques de l'Estat Espanyol, i de la Unió Europea.

A partir d'aquest plantejament les quatre delegacions socialistes es posaren d'acord en aspectes fonamentals per a la futura evolució de l'Estat pel camí del federalisme com és la reforma del Senat, la creació de conferències de Presidents o la presència efectiva de les Comunitats Autònomes als òrgans de decisió de la Unió Europea, una Europa que volem que sigui construïda no

sols des dels governs dels estats sinó també per les regions i pels moviments ciutadans.

En cultura, els socialistes d'Aragó, Catalunya, el País Valencià i les Illes Balears acordaren donar suport a l'Institut Ramon Llull, així com demanar al Govern Central la creació del Patronat de l'Arxiu de la Corona d'Aragó, però sobretot acordaren mantenir un marc permanent de treball en cultura entre els socialistes d'aquestes comunitats.

Pel que fa al medi ambient i les infraestructures, foren altres elements també tractats a la reunió, en aquells aspectes en què es podia plantejar una visió en comú com la reforma de l'actual marc de liberalització del sistema elèctric, tot potenciant les energies renovables i la competència, o l'exigència al Ministeri de Medi Ambient de l'impuls decidit de la creació d'espais protegits en la xarxa natura 2000 de la UE.

Demanarem també un model autòcton de les infraestructures aeroportuàries i l'exigència del compliment del Règim Especial per a les Illes Balears.

Aquestes jornades varen ser el retrobament entre gent que tenim molt en comú; la història, la cultura, la llengua (a gairebé tot el territori), en definitiva, pens que aquestes jornades han significat la recuperació d'un àmbit de feina polític comú ben avalat per segles de la història.

Ens cal ara la voluntat d'ésser, d'esdevenir una personalitat amb veu pròpia, dins l'estat espanyol amb punts de vista comuns, dins un estat espanyol que volem plural i dins una Europa que s'ha de construir des de baix. Aquesta tasca ingent tot just l'hem començada.

Cosme Bonet Bonet
Conseller-portaveu Adjunt
Grup Socialista del Consell de Mallorca

Moment de la cloenda de l'encontre. De dreta a esquerra, Pasqual Maragall, president del PSC, Francesc Antich, Secretari General del PSIB, Marcel·lí Iglesias, President de la Comunitat d'Aragó i Ignasi Pla, Secretari General del PSPV-PSOE

BASTA JA! JA ESTÀ BÉ!

Són massa i repetides les vegades que últimament ens ha tocat mostrar el cul i fugir: Cuba, Guinea, Marroc, Sidi-Ifni i Cabo Juby, acabant per la trista fugida del Sahara. No sé si hauríem de remuntar-nos a Lepant o als fets del Gran Capitán, per mostrar-nos orgullosos. I a la fi ens hem decidit a “agafar el bou per les banyes”, donant la cara als esdeveniments (qui són quatre morets per voler humiliar-nos!). Així els nostres governants “els han posat damunt la taula” i enc que digueu que la batalla era com si s’enfrontassin el FC Mariense i la selecció brasilera, servidor no trobaria el fet menys valorat, perquè no es tracta de quantitat, sinó de qualitat. El problema –l’amor propi– és no consentir que quatre morets ens banyin l’orella i deixar-ho anar. Basta ja! Ja està bé! Que si serà un abús emprar un helicòpter per cada un dels soldats marroquins ocupants de la “Perejil”, contraris que solament disposaven de simples mosquetons?... Que els marroquins creien que eren a caseva? Idò una altra vegada que s’hi mirin més! Què la roca és més a prop del Marroc que d’Espanya? I què? O no és més a prop de s’Arraval, Ca’n Peuet, i pertany a Sineu? Idò bé. El que importa és que hem deixat de fugir. Que serà exagerada la cèlebre frase atribuïda al president Aznar, acte seguit d’haver donat l’ordre de marxa: “-Que Dios nos ayude y que vuelvan con el triunfo”? Home! No hi havia per tant, diria jo; o no sabien on anaven? (el ministre digué que no sabien la força dels ocupants. Devia ser solament ell, qui no ho sabia, ja que era de domini públic i que de la costa ho contemplaren molts de periodistes que han contat que sis soldats de marina havien rellevat els dotze vigilants, ocupants primers de la fortalesa) Així és que amb tota serietat, servidor celebra amb entusiasme el fet, i repetesc: Ja era hora. Ben fet!

Maria de la Salut, 19 de juliol de 2002

Miquel Oliver i Roig

PD. Solament han passat dos dies, com podreu comprovar de quan vaig signar l’escrit que acabau de llegir. I avui, dia 21, em veig amb la necessitat, a través d’aquesta PD, de confessar-vos que em sent tan desil·lusionat, tan desenganat, tan ferit, com quan de jovenet, enfrontant-me a la realitat, vaig comprovar que la majoria de les directrius que m’ensenyaven i amb les quals havia cregut, no eren més fe que una faula, retrats falsos i contes de na Maria Castanya.

Perquè, anem a veure: Com heu vist, servidor em congratulava en veure que els nostres governants A LA

FI! i després de tantes reculades històriques, acabaven “posant-los damunt la taula”, en lloc de mostrar el cul i fugir (aquí he de confessar que fins i tot vaig recordar aquells versos: “Y cuando en hispana tierra pasos extraños se oyeron. Hasta...”) Perquè si la “Perejil” és nostra (i el Ministre de Defensa així ho confessà després d’haver donat l’ordre d’ocupació: España había sido atacada por la fuerza en un punto de su geografía), aferrant-me a a l’escrit anteriorment, he de dir, i dic, que no havíem d’abandonar-la mai, de cap manera... I si no és nostra no hi havíem d’haver ficat el nas.

Per tot això és que m’he sentit novament desil·lusionat i trepitjat en els meus sentiments. I això a la meua edat us asseguro que és molt trist –quan un recorda aquell temps en què “El tío Orejas”, el Muñoz Grandes, en aquell temps que pasturàvem per La Línea de la Concepción, temps perillosos deia, perquè el Tío Orejas, es passava els dies estudiant com ocupar la roca de Gibraltar, i els anglesos que s’atrevien a circular pels carrers d’aquella ciutat, La Línea, en més d’una ocasió, servidor, juntament amb altres companys, els férem córrer quan els trobàvem per aquell carrer de La Real, lloc ple de locals de mala nota. Eren dies carregats de ràbia i odi cap als britànics, ocupants d’aquella roca que era nostra. Però el “tio Orejas” se’n va anar a Rússia amb la División Azul, i els que quedàrem per aquells llocs davant el Penyal, de cada dia aflluïrem la nostra indignació i també acabàrem fugint. I si aquells predicadors d’antany acabaren rebent el meu despreci, els d’avui, aquests que han fet de valents de saló, no voldria en sortissin per les bardisses, acabant com aquells que en temps molt llunyans, s’explicaren dient: “Vale más honra sin barcos... “Yo no mandé a mis barcos a luchar contra las tempestades...” Sincerament, voldria que tot acabàs bé.

Presumesc d’haver llegit i escoltat la majoria del que al respecte de la “nostra” Perejil o Laila, s’ha comentat aquest dies passats, i no em resistesc a copiar algunes curiositats, perquè a més de curioses, són interessants, històriques i saludables.

Com són:

1. Prensas estrangeres: “Vergonya”, “Sainet”, “Irrisòria”, “Doble moral”, “No acceptable”, “Poc intel·ligent”, “Ridícul”, “Pèrdua de credibilitat”.
2. Ministre marroquí: “Després d’haver aconseguit un acord, haver-ho fet de nit!”
3. Actes de guerra: “Un helicòpter va rebre una pedrada”
4. “Les autoritats militars espanyoles responsables sabien que sis militars havien arribat a l’illa...SIS”
5. “Per què Aznar no posa la bandera a l’altre penyal?”
6. “A Aznar, ara que havia perdut pistonada, això li haurà servit per tornar a prendre fua, per revaloritzar-se com una acció de Telefónica”
7. Trillo gaudia com un nin, ple de fúria guerrera, en

comentar la victoriosa maniobra... "Gràcies a una maniobra combinada de forces aèries navals i terrestres s'ha recuperat l'Illa de Perejil, aquesta matinada". Això ens fa recordar allò de: "Cautivo y desarmado..."

8. Vull dir respecte del comentarista que es refereix al Debat (6), que em fa recordar allò de l'amic o conegut amb esperit diabòlic que tots tenim, que ahir mateix un amic meu d'aquests sensacionalistes, m'ha envestit i fregant-me pels morros un diari on es podia llegir al final d'un article d'un conegut professor mallorquí: si n'Aznar s'hauria aprofitat de l'ocasió per intentar que l'"españolito" distret i confiat s'oblidàs de la derrota que un tal Zapatero li va ocasionar no fa tant de temps... I ara què em dius? m'entimà. I què voleu que digui? Qui sap! Per això ho vull dir, perquè aquest amic no digui que m'amag.

RECTIFICACIÓ: Si hagués llegit minuciosament i no de

passada, la publicació ben detallada Per una nomenclatura popular dels carrers de Maria, treball presentat com a proposta a l'Ajuntament, per l'equip format per Gabriel Bergas, Enric Pozo i Magdalena Torelló, no fa tant de temps, no hauria aficat la pota, a l'hora d'assegurar a l'escrit publicat el mes passat, que el nom anterior del carrer de la Constitució era Calle de la Victoria, cosa que no és certa, i que em fa rectificar. I rectific, afirmant que l'anterior nom del carrer, de la Victoria, nom oficial des de l'any 1927, res tenia a veure amb la victòria de la guerra civil. No obstant he de dir que això no altera per res el motiu de la nostra conversa amb en Xisco de Son Porret, ja que el que volíem afirmar i comentar, era que el tal Comte Rossi havia vingut per ajudar a la victòria dels rebels aixecats contra la República; d'aquí allò de "Victòria, ajuda a la Victòria". Per tant aclarit l'embull: Al Cèsar, el que és del Cèsar!

FACEM CIRCULAR EL RUMOR QUE DÉU EXISTEIX.

Insistent en la broma del passat mes de maig, sobre el fet que els cristians tenim necessitat de l'ajut d'alguna força màgica, per revitalitzar la fe, més aviat anèmica, des de fa algunes dècades, he recordat haver llegit fa algun anys a una revista americana, quelcom que me va sorprendre. Es tractava que algunes confessions religioses dels Estats Units, crec que eren de diferents branques cristianes, havien acordat llançar una frase que despertàs un poc de desig entre el poble de tornar a acudir amb freqüència a les diferents esglésies. Una espècie d'eslògan publicitari al qual són tan afeccionats. Després d'una elaboració conjunta toparen amb unes paraules amb bastant de "ganxo", que insertaren en diverses publicacions de reconeguda bona circulació. La frase ben incisiva i assolida era aquesta: "Facem circular el rumor que Déu existeix". Ignor si després d'aquesta campanya publicitària, les esglésies es veïren o no més freqüentades que abans. El que no lleva que la frase fos una fita i que expressava per part de qui la llançà, una evident preocupació per la cada dia mes minvada fe. Me deman si els que encara ens anomenam creients practicants, no hauríem de fer nostra la frase en qüestió, i inserir-la-la dins les nostres conversacions diàries, almenys la preocupació que hi ha subjacent en aquesta frase, crec que la sentim tots. Però, feim quelcom per aixecar la nostra fe?; introduïm alguna falca que pugui inquietar noblement als nostres interlocutors?.. Pens que com que Déu no ocupa un lloc preminent dins la societat consumista, prescindim d'anomenar-lo amb l'assiduitat desitjable.

Els mitjans de comunicació ofereixen poques oportunitats d'expressió a l'església. La televisió oficial es limita a l'emissió dels diumenges de la missa, i algun espai com "Últimas preguntas". La resta de la setmana res. Les televisions privades pareix que s'han pactat en ignorar l'església. Però no és sols que no facin gairebé programes religiosos, és que tampoc ofereixen programes en què es plantegin qüestions que suposin temes transcendentals: la mort, el més enllà, el destí espiritual de l'home. Fins i tot entre els més creients, gairebé no parlem de l'ànima. El culte al cos, en tots els seus aspectes, està a l'ordre del dia, i tot això amb les seves derivacions. L'esperit està ofegat, no es parla d'ell. De tant en tant, alguna ment preclara, s'atreveix a rompre la tònica general, pensadors amb inquietuds obren una esquerda en l'ensopiment general. És d'agrair. José Saramago, per exemple, o Umberto Eco. D'aquest darrer tenc a les meves mans un prometedore llibre que acab de començar: ¿En qué creen los que no creen?. Està escrit amb la col·laboració de Carlo Maria Martini, arquebisbe de Milà. Les primeres pàgines m'han captivat..

Una abraçada per a tots.

I els meus paisans de Maria i principalment per Antoni Negre, el meu antic amic i en Miquel Oliver i la seva senyora, que passeu un bon estiu.

Miquel Rosselló i Quetglas.

INCA, a 1 d'agost del 2002.

CARRERANY ESPORTIU

EL CAMPIÓ DEL LA PASSADA EDICIÓ

L'equip Ramon Ferrer fou el campió de la passada edició del Troneig de futbol de l'any 2001 i enguany pareix que duen la mateixa marxa. Aquesta és la foto que férem l'any passat. Un dels components de l'equip ens recordà que l'any passat no publicàrem res, ni la notícia ni la foto. Ara subsanam l'error i els demanam disculpes.

TORNEIG DE FUTBET 2002

Resultats:

Cop de Gas - Tot Vidre	0-5
Quintos - Clima Elèctrik	2-3
Bijee - Ramon Ferrer	0-11
Latino Junior - Toni Font	3-6
Cardona - Bar Poliesportiu	5-5
Taller B. Vanrell - Ca'n Moll	4-1
Cafè Mercantil - Pub S'Estiu	3-3
Tot Vidre - Pub S'Estiu	2-3
Ca'n Moll - Cafè Mercantil	0-2
Bar Poliesportiu - Taller B. Vanrell	2-5
Toni Font - Cardona	10-0
Tot Vidre - Quintos	3-1
Bijee - Cop de Gas	1-8
Latino Junior - Clima Elèctrik	6-7
Cardona - Ramon Ferrer	2-10
Taller B. Vanrell - Toni Font	4-4
Cafè Mercantil - Bar Poliesportiu	3-3
Pub S'Estiu - Ca'n Moll	4-2
Ramon Ferrer - Latino Junior	13-5
Clima Elèctrik - Bijee	13-2
Cop de Gas - Quintos	4-6
Tot Vidre - Ca'n Moll	4-1
Bar Poliesportiu - Pub S'Estiu	5-2
Toni Font - Cafè Mercantil	4-2
Ramon Ferrer - Taller B. Vanrell	10-3
Clima Elèctrik - Cardona	8-4

Cop de Gas - Latino Junior	7-6
Quintos - Bijee	6-1
Bijee - Tot Vidre	1-7
Latino Junior - Quintos	4-9
Cardona - Cop de Gas	4-7
Taller B. Vanrell - Clima Elèctrik	1-0
Tot Vidre - Bar Poliesportiu	2-0
Toni Font - Ca'n Moll	7-1
Ramon Ferrer - Pub S'Estiu	11-4

Clima Elèctrik - Cafè Mercantil	5-4
Cop de Gas - Taller B. Vanrell	4-8
Quintos - Cardona	6-1
Bijee - Latino Junior	6-3

L'equip Clima Elèctrik S.L., segon classificat, després de quatre jornades

CLASSIFICACIÓ DESPRÉS DE 4 JORNADES

	Punts	Gols a favor
1.- Ramon Ferrer	12	44
2.- Clima Elèctrik	12	31
3.- Es Turó	10	24
4.- Tot Vidre	9	14
5.- Taller B. Vanrell	7	16
6.- Pub S'Estiu	7	12
7.- Cop de Gas	6	19
8.- Quintos 71	6	15
9.- Bar Poliesportiu	5	15
10.- Cafè Mercantil	5	10
11 Cardona	1	11
12.- Latino Junior	0	20
13.- Bijee	0	4
14.- Ca'n Moll	0	4

El Cafè Mercantil

Propers partits:

Dilluns, 29 de juliol:

21 h. Pub S'Estiu - Toni Font
22 h. Cafè Mercantil - Ramon Ferrer

Dimarts, 30 de juliol

21 h. Ca'n Moll - Bar Poliesportiu
22 h. Latino Junior - Tot Vidre

Dimecres, 31 de juliol

21 h. Cardona - Bijee
22 h. Taller B. Vanrell - Quintos

Dijous, 1 d'agost

21 h. Pub S'Estiu - Clima Elèctrik
22 h. Cafè Mercantil - Cop de Gas

Divendres, 2 d'agost

21 h. Ca'n Moll - Ramon Ferrer
22 h. Bar Poliesportiu - Toni Font

Dilluns, 5 d'agost

21 h. Tot Vidre - Toni Font
22 h. Ramon Ferrer - Bar Poliesportiu

Dimarts, 6 d'agost

21 h. Clima Elèctrik - Ca'n Moll
22 h. Cop de Gas - Pub S'Estiu

Dimecres, 7 d'agost

21 h. Cardona - Tot Vidre
22 h. Taller B. Vanrell - Latino Junior

Dijous, 8 d'agost

21 h. Pub S'Estiu - Quintos
22 h. Cafè Mercantil - Bijee

Divendres, 9 d'agost

20,30 h. Ca'n Moll - Cop de Gas
21,30 h. Bar Poliesportiu - Clima Elèctrik
22,30 h. Toni Font - Ramon Ferrer

Dilluns, 12 d'agost

21 h. Bijee - Taller B. Vanrell
22 h. Quintos - Cafè Mercantil

Dimarts, 13 d'agost

21 h. Latino Junior - Cardona
22 h. Tot Vidre - Ramon Ferrer

Dimecres, 14 d'agost

21 h. Clima Elèctrik - Toni Font
22 h. Cop de Gas - Bar Poliesportiu

Dijous, 15 d'agost

21 h. Quintos - Ca'n Moll
22 h. Bijee - Pub S'Estiu

Divendres, 16 d'agost

21 h. Cardona - Taller B. Vanrell
22 h. Latino Junior - Cafè Mercantil

Dilluns, 19 d'agost

21 h. Taller B. Vanrell - Tot Vidre
22 h. Cafè Mercantil - Cardona

Dimarts, 20 d'agost

21 h. Pub S'Estiu - Latino Junior
22 h. Ca'n Moll - Bijee

Dimecres, 21 d'agost

21 h. Tot Vidre - Clima Elèctrik
22 h. Cop de Gas - Ramon Ferrer

Dijous, 22 d'agost

21 h. Quintos - Toni Font
22 h. Bijee - Bar Poliesportiu

Divendres, 23 d'agost

20,30 h. Latino Junior - Ca'n Moll
21,30 h. Cardona - Pub S'Estiu
22,30 h. Taller B. Vanrell - Cafè Mercantil

Dilluns, 26 d'agost

21 h. Bar Poliesportiu - Quintos
22 h. Toni Font - Cop de Gas

Dimarts, 27 d'agost

21 h. Ramon Ferrer - Clima Elèctrik
22 h. Cafè Mercantil - Tot Vidre

Dimecres, 28 d'agost

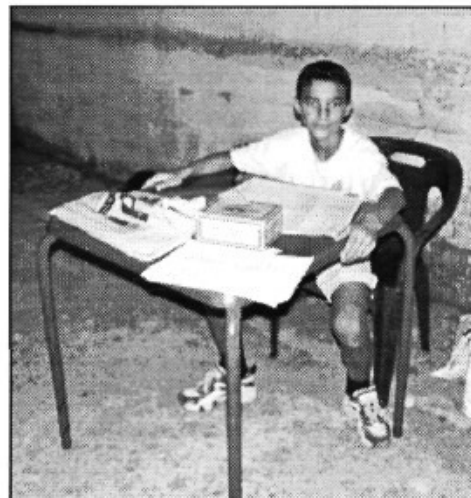
21 h. Pub S'Estiu - Taller B. Vanrell
22 h. Ca'n Moll - Cardona

Dijous, 29 d'agost

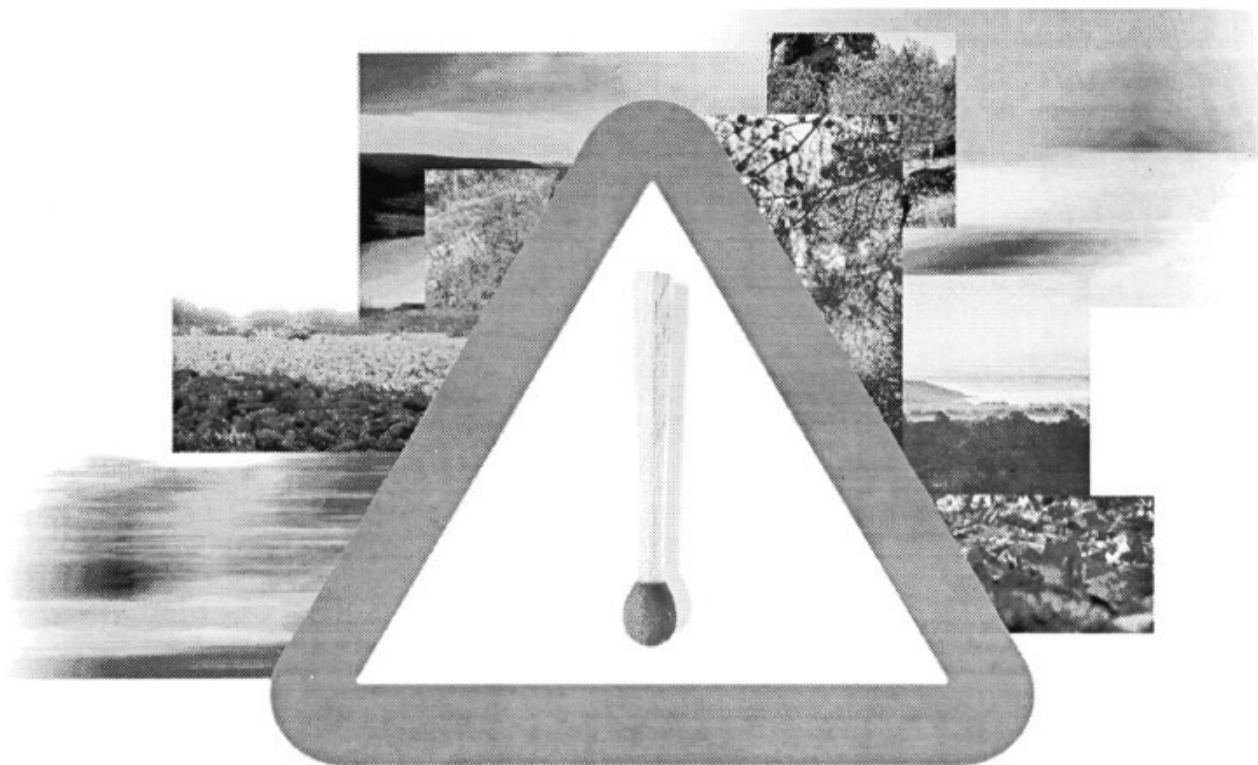
21 h. Bar Poliesportiu - Latino Junior
22 h. Toni Font - Bijee

Divendres, 30 d'agost

21 h. Ramon Ferrer - Quintos
22 h. Clima Elèctrik - Cop de Gas

En Mohamed Acharki a la taula d'anotadors

EVITA EL FOC!

DIT COMUNICACIÓ

Des del 20 de maig al 15 d'octubre està prohibit:

- Encendre foc a qualsevol terreny forestal o a menys de 500 m d'aquest sense autorització.
- Llençar mistos i llosques des dels vehicles.
- Llençar qualsevol tipus d'objecte que pugui causar un incendi forestal (vidres, papers, petards, coets,...).

www.evitaelfoc.caib.es

AL BOSC, TOT EL SENY ÉS POC

**GOVERN
DE LES ILLES BALEARS**

Conselleria de Medi Ambient

Quatre illes
un país
cap frontera